

Wyjścia – artyści
PWSSP i ASP w Łodzi
Subiektywny wybór

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Andrzej Jocz

Urodził się 8 sierpnia 1941 roku w Wilnie. Od 1945 roku mieszkał w Łodzi. W 1960 roku rozpoczął studia w łódzkiej Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych. Studiował w pracowniach: malarstwa prof. Stefana Wegenera, rzeźby prof. Mieczysława Szadkowskiego, podstaw kompozycji prof. Lecha Kunki i biżuterii prof. Leny Kowalewicz.

Po uzyskaniu w 1966 roku dyplomu z wyróżnieniem podjął pracę asystenta stażysty w pracowni biżuterii macierzystej uczelni. W 1994 roku otrzymał tytuł profesora zwyczajnego w dziedzinie sztuk plastycznych. W czasie 45-letniej pracy był nieprzerwanie związany z prowadzeniem przedmiotu rzeźba, pełniąc od 1974 roku funkcję kierownika Pracowni Rzeźby na Wydziale Tkaniny i Ubioru.

Zaproponował ciekawy i nowatorski program zmian dotyczący przedmiotów ogólnoplastycznych i ich roli w kształceniu artysty projektanta. Stworzył też ideę galerii rzeźby na terenach wewnętrznych i zewnętrznych uczelni.

W 1990 roku przyjął propozycję kierowania Pracownią Rzeźby w Zakładzie Wychowania Plastycznego Wydziału Pedagogiczno-Artystycznego w Kaliszu. Od 1998 roku kierował również Zakładem Rzeźby w Instytucie Urbanistyki i Architektury Politechniki Łódzkiej. Oprócz działań pedagogicznych aktywnie tworzył, wykorzystując jako materiał rezolan i laminaty z włókna szklanego, połączone żywicą epoksydową.

Najbardziej znane realizacje prof. Jocz to: „Zegar słoneczny” w Parku Staromiejskim w Łodzi, „Czółenka” (przed Dworcem Łódź Kaliska), cykl „Autonimizmów”, dziewięciometrowa rzeźba „Dzianina” usytuowana w dzielnicy Widzew w Łodzi, „Buła” przed nowym gmachem Biblioteki UŁ, „Paragraf” przed nowym gmachem Wydziału Prawa i Administracji UŁ.

Wielokrotnie brał udział w wystawach krajowych i zagranicznych, m.in. w słynnych „Salonach Majowych” w Paryżu oraz w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.